

Per JesusR el dl., 23/09/2019 - 23:19

Uns quants amics havíem quedat per prendre una cervesa el divendres al capvespre. Cansats del ritme setmanal, aquella estona, que va començar amb molta broma, es va anar centrant sobre algunes qüestions més personals. I tu, bona amiga, dius: “Jo, l'experiència de ser mare no la vull perdre. Si trobo company o em caso, ho tinc clar, no esperaré massa; i si no el trobo, doncs ho solucionaré amb inseminació a la carta.”

A la nit, abans de dormir, acostumo a fer la revisió del dia; la d'aquell divendres es va centrar en allò que va dir la nostra amiga. Tinc l'Anna al costat i l'hi explico. Què en penses d'aquesta forma de tractar la maternitat?

La maternitat, i també la paternitat, són realitats que duren tota la vida. Els fills, els vius i t'acompanyen sempre, quan són petits, quan són adolescents, joves, adults... quan les coses els van bé, quan van malament, quan estan contents o tristos, sans o malalts, quan viuen a casa o marxen... Sempre ets mare, sempre estàs pendent d'ells, sobretot interiorment... I per cert, els pares, homes, igual —que consti—, o potser fins i tot d'una manera més complexa... Aquesta noia del divendres es pensa que l'embaràs, el part, donar el pit... són experiències que no vol perdre, però des d'aquest començament... tota l'experiència dura tota la vida, d'acord? Jo em sento unida als nostres fills.... I tu?

Anna, la nostra societat té una oferta il·limitada d'experiències de tota mena. Si t'ho pots permetre, és clar. Però, si més no, aquestes ofertes queden gravades en l'imaginari. Porten dosis, més o menys reals, de felicitat i de sacrifici. Segurament s'explica que la noia que va anar a prendre cervesa (marca “Can Dalmases”) l'altre dia, expressés un desig legítim; i segurament, si haguéssiu aprofundit una mica més, ella hauria estat d'acord amb això que has dit del lligam afectiu i efectiu per a tota la vida. Però ella va expressar una realitat de la nostra societat: viure experiències, mirar de no perdre possibilitats. La vida és curta, oi?

Tens tota la raó: ser mare i ser pare és per sempre.
